

циганитѣ въ една кръчма. Тѣ били продали коня, купили си нови чалми, поржчали си вино и седнали да пиятъ.

Влѣзълъ селянинътъ въ кръчмата, седналъ насреща и се приструвалъ, че не ги познава. Пъкъ и тѣ мислѣли, че като иматъ нови чалми, никой не може да ги познае. Като го видѣли, побсбутахъ се и почнали да го разпитватъ:

— Ти, чичо, откъде си?

— Отъ Хитровци съмъ.

— По какво ходишъ тѣй?

— Дойдохъ да науча ценитѣ на добитѣка. Имамъ единъ хубавъ конь за продаване.

— Тѣй ли? — зарадвали се циганитѣ. — Ние ще го купимъ.

Тѣ помислили, че селянинътъ ималъ още единъ конь.

— Е, кажи, кога да дойдемъ да видимъ коня?

— Кога ли? Още утре елате!

Тръгналъ си селянинътъ, отишелъ на село, наспалъ се, а на сутринъта казалъ на жена си:

— Жена, днесъ ще дойдатъ трима цигани. Като дойдатъ, кажи имъ, че съмъ на нивата. А ти сготви за вечеря по-хубавичко, разточи баница и напълни съ вино голѣмата бѣклица...

Селянинътъ ималъ два дива заяка, които държалъ вързани въ кѣщи. Той сложилъ единия заякъ въ торбата, завързълъ я отгорѣ и отишелъ на нивата.

Щомъ заминалъ, циганитѣ дошли и завикали на портата:

— Тука ли е мжжътъ ти, стрино?

Жената имъ разправила, кжде да го намѣрятъ.

Отишли циганитѣ на нивата. Сварили селянина — чисти тръни.

— Помози Богъ, чичо! Дойдохме за коня!

— Тѣй ли? Тю, да се не види! — завикалъ се селянинътъ.

— Азъ го продадохъ снощи, щомъ се върнахъ отъ пазара. Но нищо, нали сте дошли, ще ми бждете гости тази вечеръ. Ще хапнемъ и сръбнемъ, както си му е реда.

Като казалъ това, селянинътъ откачилъ торбата отъ крушата, извадилъ заяка, погладилъ го по ушитѣ и му рекълъ:

— Слушай, Зайо, ще отидешъ още сега у дома и ще кажешъ на жената да заколи две кокошки, да сготви, да разточи баница и да напълни голѣмата бѣклица съ вино. Довечера ще имамъ гости. Хемъ като отивашъ, да не вървишъ изъ правитѣ пѣтища, за да не те срещнатъ ловци или кучета, а — изъ кривитѣ пѣтеки.

Пусналъ заяка и той — подскокъ-подскокъ, — изчезналъ въ гората. Зачудили се циганитѣ...

— Ама разбира ли заякътъ нѣщо отъ това, що му каза?

— Е-хе, разбира и още какъ! Право у дома ще иде. Той не е какъвъ да е заякъ. И нищо да нѣма въ кѣщи за ядене, той намира, донася и жената сготвя, каквото поискамъ.

Селянинътъ почналъ да чисти тръни. Циганитѣ му помагали и до вечеръта все за заяка приказвали.